

Я трохи розповім про себе, я працювала проф. при євангельському університеті також факультет соціальна робота переважно працювала я в напрямку медичинського догляду та моя основна сьогоднішня професія лікар. Це щодо моєї професійної сфери діяльності. Що до приватного життя тут можу я розповісти, що я маю дві дочки, яким 32 і 29 років, з яких молодша дочка живе з важкою інтелектуальною неповноцінністю/ з інтелектуальними вадами, тому я ангажувала при «Лебенсхільфе» в 1995 році просто як мати та з 2000 року була я членом Федеральної виконавчої ради, перш ніж я змінила сторони(місце роботи) З цього моменту працюю я тут в якості керуючого директора.

Історія заснування «Лебенсхільфе» така, що вона була батьками та професіоналами заснована. У 1958 році це було після Третього рейху, в якому в той час діяла «Т4 Актіон» та винищення людей з обмеженими можливостями. І в той же час в ситуації, переважно великі установи були в Німеччині. Так 150 років тому були створені такі великі і комплексні заклади, як Бетель, Штеттен або навіть Лібернау. Якщо сім'ї мали дитину з інвалідністю і хотіли, щоб її підтримували, хотіли, щоб її супроводжували та за нею доглядали, то зазвичай доводилося їм віддавати цю дитину до спеціалізованого закладу, який знаходився далеко. І це було тим, чого батьки більше не хотіли робити. Вони хотіли, щоб вони мали пропозиції, щодо спеціалізованих закладів, які не далеко від них знаходяться: за рогом, тобто в громаді, в соціальному просторі, як ми могли б сказати сьогодні. А потім батьки чітко поклалися на самопоміччя себе, заковували рукава, облаштовували ігрові групи у вітальні вдома і разом стали на шлях підтримки, піклування самих для своїх дітей. Все це ініціював голландець Том Муттерс. Він був у Німеччині співробітником ООН і доглядав за дітьми людей, які емігрували до Америки та яким на жаль не було дозволено брати з собою дітей-інвалідів. Ці діти проживали в спец. дитячому будинку, і він був думки, що це жахливо, про що він сказав, проти цього повинні були застосовані міри, що це так не можна залишати. Ось таку має історію заснування «Лебенсхільфе».

В основному, для мене це те, що з того часу здійснила «Лебенсхільфе», а саме там, де живуть сім'ї, де загалом відбувається життя, щоб зробити дуже орієнтовані на громаду пропозиції для людей з інвалідністю.